

Bài văn mẫu Tả một loài cây gắn liền với những kỉ niệm của tuổi thơ - tả cây khế

“Quê hương là chùm khế ngọt

Cho con trèo hái mỗi ngày...”

Đối với em, cây khế trong vườn nhà là quê hương, là những năm tháng tuổi thơ hồn nhiên, ngây thơ. Cây khế ấy đã gắn liền với những kỉ niệm tuổi thơ tươi đẹp của em.

Cây khế được bố em trồng sáu năm nay rồi nhưng cây cũng không cao lắm, chỉ cao hơn em một chút. Gốc cây to bằng cổ tay của mẹ, màu nâu sẫm. Từ gốc cây chẻ ra hai cành lớn nâng đỡ tán lá bên trên. Cây xòe nhiều tán lá, sum suê, xanh rờn cả một góc vườn. Lá khế nhỏ, màu xanh lá nhạt, hình bầu dục. Lá khế cũng mọc đối xứng nhau như lá me, lá phượng vậy. Đến mùa ra hoa kết trái, khế chưa bao giờ phụ lòng người chăm sóc nó. Khế cho ra những chùm hoa tím tím nhỏ li ti. Hoa mọc sai chi chút thành từng chùm lớn. Quả khế có năm khía, màu xanh đậm. Khi chín khế chuyển dần sang màu vàng chanh, căng mọng nước. Em thích nhất lúc cắt ngang quả khế ra thành các miếng nhỏ như hình ngôi sao trên trời. Ăn khế em luôn cảm nhận được vị ngọt thơm mà khế mang lại.

Cây khế này đã cùng với em lớn lên. Hồi học lớp một, trên đường đi học em có thấy những chùm hoa khế tím xinh xinh. Do thích quá em trèo lên tường “hái trộm” và bị ngã gãy tay. Khi hồi phục bố dắt em đi mua cây khế này và đào hố cho em trồng. Bố bảo: “Con hãy chăm sóc thật tốt để cây ra quả nhé!”. Ngày ngày em chịu khó tưới nước, nhổ cỏ quanh gốc cây để cây mau lớn. Cây khế khó khăn lắm mới cho ra những bông hoa đầu tiên nên em không dám hái. Em nhận ra hành động hái hoa khế là làm tổn thương đến cây. Em nghĩ: “Chắc cây đau lắm” và thàn xin lỗi cây khế. Kể từ đó em biết bảo vệ cây đặc biệt là cây khế vì cây cho con người nhiều hoa thơm, trái ngọt.

Thời gian trôi đi nhanh quá, chẳng mấy chốc cây khế nhỏ bé ngày nào đã lớn như vậy. Em tự nhủ sẽ cố gắng chăm sóc cây tốt hơn nữa để cây cho ra nhiều quả ngọt hơn.

Bài văn mẫu Tả một loài cây gắn liền với những kỉ niệm của tuổi thơ - tả cây tre

Bức tranh thanh bình của làng quê Việt Nam là cảnh sắc làng quê nông thôn với những biểu tượng đặc trưng mang đậm sắc thái dân tộc: mái đình cây đa, cánh cò, sáo diều, con trâu, lũy tre... Dù đi đâu về đâu thì hình ảnh ấy vẫn sống mãi trong lòng mỗi người Việt Nam.

“ Ví dầu cầu ván đóng đinh

Cầu tre lác lẻo gập ghềnh khó đi”...

Cái hình ảnh “lác lẻo” ấy cứ rung động nhẹ nhàng liên tiếp trong lòng tôi mãi mãi như lời ru của mẹ, nằm trên chiếc võng tre màu trà lên nước in bóng mẹ đã theo tôi đi hết cuộc đời. Cây tre là người bạn thân thiết lâu đời của người nông dân và nhân dân Việt Nam, với nhiều phẩm chất cao quý, nó đã trở thành biểu tượng về con người, về đất nước Việt Nam.

“Tre xanh xanh tự bao giờ. Chuyện ngày xưa đã có bờ tre xanh” không biết tre có từ đâu, nhưng từ thời Hùng Vương thứ Sáu đã đi vào truyền thuyết lịch sử chống giặc cứu nước. Tre tượng trưng cho người quân tử bởi thân hình gầy guộc thẳng đứng, cao vút, bất khuất vươn lên bầu trời cao. Lá thì mong manh, manh áo cộc bao ngoài thì để dành cho măng, như người mẹ hiền âu yếm, hi sinh cho đứa con yêu bé bỏng. Dù gầy guộc nhưng tre vẫn biết sống chung biết kết nên lũy nên thành, sự đoàn kết đó không sức mạnh gì tàn phá nổi. Những cây con thì nhọn hoắt, đâm thẳng, tự tin, vươn lên đầy sức sống, như sự tiếp sức cho thế hệ đi trước. Tre kiên gan bền bỉ vững chãi trong mọi môi trường sống dù bùn lầy, khô hạn, đất sỏi đất vôi bạc màu tre cũng xanh tươi mượt mà. Tre mộc mạc, nhũn nhặn, cứng cáp dẻo dai, thanh cao chí khí như người. Sự hoá thân ấy đã xóa bỏ ranh giới giữa con người với sự vật.

Tre là người bạn thân của con người, từ khi lọt lòng nằm trong chiếc nôi tre, lớn lên gắn bó với tre qua các trò chơi: tán hung, ống thụt, làm điều, làm lồng đèn trung thu... Trưởng thành lao động dưới bóng tre những đêm trăng:

“Đêm trăng thanh anh mới hỏi nàng.

Tre non đủ lá đan sàng được chăng?”

Đến khi lấy vợ gả chồng thì cùng dựng mái nhà tranh có kèo cột tre, giường tre....Tre hiện diện trong đời sống con người từ ăn, ở, làm việc, trong phong tục, tập quán, dựng nhà dựng cửa... từ lúc sinh ra cho đến lúc mất đi, tre với con người sống chết có nhau chung thủy. “Dưới bóng tre, thấp thoáng mái đình chùa cổ kính” là một nền văn hoá nông nghiệp, những nhọc nhằn, giân sàng, xay, giã đều có tre. Tre chẻ lạt gói bánh chưng khi xuân về, khít chặt như những mối tình quê cái thớ ban đầu ni non dưới bóng tre xanh. Tre trong niềm vui trẻ thơ, trong chút khoan khoái của tuổi già, khăng khít ràng buộc như định sẵn như tơ duyên.

Tre đi vào đời sống tâm linh như một nét văn hoá. Từ những câu hát, câu thơ như sâu chuỗi tâm hồn dân tộc “bóng tre trùm mát rượi”, một lời tâm sự về mùa màng “Cánh đồng ta năm đôi ba vụ. Tre với người vất vả quanh năm”, hay một khúc hát giao duyên “Lạt này gói bánh chưng xanh. Cho mai lấy trúc cho anh lấy nàng”. Nhạc của trúc của tre là khúc nhạc đồng quê. Những buổi trưa hè lộng gió, tiếng võng tre kẽo kẹt bay bổng, xao xuyến băng khuâng man mác như lời của đồng quê của cuộc sống thanh bình.

Tre trong sự nghiệp dựng nước cũng bất khuất, can trường với khí tiết ngay thẳng: “Tre xung phong vào xe tăng đại bác. Tre giữ làng giữ nước, giữ mái nhà tranh, giữ đồng lúa chín. Tre hi sinh để bảo vệ con người”. Tre lăn xả vào kẻ thù vào cái ác, dù cái ác rất mạnh, để giữ gìn non sông đất nước, con người. Tre là đồng chí của ta, tre vì ta mà đánh giặc. Kì lạ thay cái cối xay tre là biểu tượng về cuộc đời lam lũ, về sự chịu đựng bền bỉ dẻo dai, vẫn là cây tre nhũn nhặn ấy, nó nhọn hoắt mũi tầm vông với sức mạnh của Thánh Gióng năm xưa đánh đuổi giặc Ân cứu nước.

Mai này, dù khoa học kỹ thuật có phát triển đến đâu, cũng không thể thay thế hình ảnh cây tre trong tâm hồn của con người Việt Nam. Nó trở thành cây tre tinh thần là bóng mát, là khúc nhạc tâm tình, còn là biểu tượng cao quý cho phẩm chất cốt cách con người Việt Nam.

Bài văn mẫu Tả một loài cây gắn liền với những kỉ niệm của tuổi thơ - tả cây dừa

Đất nước Việt Nam trải dài hơn 2000 cây số, phong cảnh nơi nào cũng đẹp đẽ, cuốn hút lòng người. Nếu du khách làm một cuộc hành trình xuyên Việt bằng tàu hỏa từ Bắc vào Nam thì khi qua vùng duyên hải miền Trung quê tôi ắt hẳn sẽ ngạc nhiên và thích thú trước rừng dừa bạt ngàn chạy dài ven biển.

Ở dải đất miền Trung quê tôi, dừa là chủ yếu. Không biết cây dừa mọc trên đất này từ bao giờ và tại sao lại chọn vùng cát trắng, biển xanh là nơi sinh sôi phát triển? Cây dừa thân màu nâu sẫm. Trên thân có nhiều lớp bẹ dừa già đã rụng in thành dấu chi chít. Phía ngọn cây lá mọc thành vòng tròn, xoè đều. Những lá nhỏ màu xanh thẫm mọc nối tiếp nhau xuôi theo hai bên cuốn. Tàu dừa rộng cả mét và dài đến ba, bốn mét. Hoa dừa mọc thành từng chùm lớn, gồm nhiều hoa nhỏ như hạt lúa, màu trắng ngà, có mùi thơm dịu nhẹ.

Dừa ra trái quanh năm. Trái kết thành từng quày. Bốn năm quày lớn, nhỏ chen xít nhau thành ngọn. Trái dừa tròn, phía đuôi hơi thon lại, màu xanh thẫm. Ngoài cùng là lớp vỏ dày, sơ bao bọc gáo cứng. Tiếp đó là lớp cùi trắng tinh, béo ngậy và trong cùng là nước dừa mát ngọt lành.

Rừng dừa quê em có nhiều loại khác nhau: dừa xiêm thấp lè tè, trái tròn, nước ngọt; dừa nếp lơ lửng giữa trời, trái vàng xanh mơn mớn; dừa lửa trái to, vỏ xanh hồng...

Cây dừa mang lại rất nhiều lợi ích cho con người. Thân dừa làm máng nước, làm cầu bắt qua kênh mương, làm vật liệu chắn sóng và cát biển. Lá dừa được dùng để gói bánh, làm tranh lợp nhà, làm vật liệu trang trí trong những dịp lễ, Tết; cọng lá làm chổi, chẻ nhỏ làm vách. Xơ dừa làm thảm, bện dây rất tốt nhất là đôi với người đánh cá vì dây dừa mềm, nhưng chắc, chịu mưa chịu nắng. Ngày nay, người ta lấy thân dừa và xơ dừa phơi khô, xay nhuyễn ra làm phân bón cây xanh rất tốt. Gáo dừa làm gáo, làm muôi, làm đồ thủ công trang trí mỹ nghệ đẹp tuyệt vời. Cùi dừa non làm bánh kẹo, làm mút; cùi dừa già ép lấy dầu, sử dụng trong nhiều sản phẩm công nghiệp. Đặc biệt nước dừa ngọt mát là thứ nước giải khát tinh khiết thượng hạng, giàu chất bổ dưỡng, nhất là trong những ngày hè.

Trong rừng dừa xanh tốt bao thế hệ cây nối tiếp nhau. Bên cạnh gốc dừa lão bạc phách màu thời gian là những gốc dừa tơ đang vươn lên mạnh mẽ. Cả không gian tràn ngập một màu xanh mát mắt. Trời xanh, nước xanh và dừa xanh kết hợp hài hoà tạo nên một khung cảnh êm đềm thơ mộng hiếm có. Gió thổi lồng lộng, những hàng dừa xào xạc vi vu ngân lên một bản đàn bất tận.

Dừa mọc khắp nơi, từ ven biển cho đến trong làng, mọc cả ngoài đồng, ngoài bãi. Dưới bóng dừa râm mát, người dân quê tôi vui sống một cuộc sống lao động, tuy vất vả nhưng yên bình biết mấy! Bởi vậy mà qua bao thế kỉ, cây dừa gắn bó thân thiết với cuộc sống vật chất và đời sống tinh thần của người dân quê tôi. Cây dừa mãi mãi song hành cùng với con người.

“Dừa xanh sừng sững giữa trời

Đem thân mình hiến cho đời thủy chung

Mỗi loài cây đều có tiếng nói riêng, có hương vị riêng. Nhưng cây dừa quê tôi với vẻ đẹp của nó đã đi vào thơ ca, nhạc họa. Đối với những người con xa xứ, hình ảnh rừng dừa bát ngát tượng

trung cho linh hồn của quê hương nên mỗi khi nghĩ đến một nỗi xúc động, băng khuâng khó tả lại trào dâng. Có lẽ hình ảnh cây dừa đã trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống của người làng tôi, cây dừa mãi là tượng trưng cho sự sống thanh cao và bất diệt của con người miền Trung

Bài văn mẫu Tả một loài cây gắn liền với những kỉ niệm của tuổi thơ - tả cây phong

Trong làng tôi không thiếu gì các loại cây, nhưng hai cây phong này khác hẳn - chúng có tiếng nói riêng và hẳn phải có tâm hồn riêng, chan chứa những lời ca êm dịu. Dù ta tới đây vào lúc nào, ban ngày hay ban đêm, chúng cũng vẫn nghiêng ngả thân cây, lay động lá cành, không ngớt tiếng rì rào theo nhiều cung bậc khác nhau. Có khi tưởng chừng như một làn sóng thủy triều dâng lên vỗ vào bãi cát, có khi lại nghe như một tiếng thì thầm tha thiết nồng ấm truyền qua lá cành như một đốm lửa vô hình, có khi hai cây phong bỗng im bặt một thoáng, rồi khắp lá cành lại cất tiếng thở dài một lượt như thương tiếc người nào.

Vào năm học cuối cùng, trước khi bắt đầu nghỉ hè, bọn con trai chúng tôi chạy ào lên đẫy phá tổ chim. Cứ mỗi lần chúng tôi reo hò, huýt còi ầm ĩ chạy lên đồi là hai cây phong khổng lồ lại nghiêng ngả đùng đưa như muốn chào mời chúng tôi đến với bóng râm mát rượi và tiếng lá xào xạc dịu hiền và chúng tôi, lũ nhóc con đi chân đất, công kênh nhau bám vào các mắt mấu và cành cây trèo lên cao làm chấn động cả vương quốc loài chim. Hàng đàn chim hoảng hốt kêu lên, chao đi chao lại trên đầu. Nhưng chúng tôi vẫn chưa coi vào đâu, đến đây đã thấm gì! Chúng tôi cứ leo lên cao nữa, cao nữa — nào xem ai can đảm và khéo léo hơn ai! - và từ trên những cành cao ngất, cao đến ngang tầm cánh chim bay, bỗng như có một phép thần thông nào vụt mở ra trước mắt chúng tôi cả một thế giới đẹp đẽ vô ngần của không gian bao la và ánh sáng.

Tôi lắng nghe tiếng hai cây phong rì rào, tim đập rộn ràng vì thảng thốt và vui sướng, rồi trong tiếng xào xạc không ngớt ấy, tôi cố hình dung ra những miền xa lạ kia. Thuở ấy chỉ có một điều tôi chưa hề nghĩ đến: ai là người đã trồng hai cây phong trên đồi này? Người vô danh ấy đã ước mơ gì, đã nói những gì khi vùi hai gốc cây xuống đất, người ấy đã ấp ủ những niềm hi vọng gì khi vun xới chúng nơi đây, trên đỉnh đồi cao này?

Bài văn mẫu Tả một loài cây gắn liền với những kỉ niệm của tuổi thơ - tả cây bàng

Trong các loài cây trên đất nước Việt Nam, cây nào cũng có vẻ đẹp và ý nghĩa riêng của nó. Nhưng với tôi, có lẽ cây bàng là người bạn vô cùng thân thiết. Tôi yêu bàng như một sinh thể sống bởi bàng là chứng nhân cho biết bao kỉ niệm vui buồn thời thơ ấu của tôi.

Từ khi biết nô đùa, chạy nhảy cùng lũ bạn gần nhà, tôi đã thấy cây bàng đứng sừng sững ở đầu làng gần khu chợ nhỏ từ bao giờ. Nhìn từ xa, cây bàng như một chiếc ô khổng lồ. Thân cây to, nổi lên những u, những cục sần sùi. Bà tôi bảo đó là mắt của bàng. Rễ cây bám sâu vào trong lòng đất vững vàng qua mưa gió.

Các bạn cùng lứa tuổi với tôi thường ngắm màu đỏ của hoa phượng để đón chờ hè tới. Nhưng tôi lại thích ngắm sự đổi thay kì diệu của những mầm chồi non của bàng chuyển dần thành lá – với tôi, đó là sự báo hiệu của ngày hè. Mùa hè, bàng khoác trên mình chiếc áo màu xanh. Những tán lá như những chiếc lọng xanh mát rượi che đi cái nắng oi ả trong buổi trưa hè. Dưới gốc bàng là cả một kho cô tích của lũ trẻ con xóm nhỏ. Bọn trẻ chúng tôi thường lấy lá bàng làm những chú trâu chơi, nghênh nghênh đôi sừng nhọn hoắt, sáp vào nhau trong tiếng hò reo náo nhiệt. Những đêm trăng sáng mát dịu, chúng tôi lại rủ nhau chơi trò “rồng rắn” quanh gốc bàng cổ thật vui...

Gốc bàng xù xì, rễ toả ra nhiều phía nên bao nhiêu sinh lực bàng dành hết cho lá, cho cành, cho những chùm hoa trắng nhỏ li ti kết thành trái. Bàng hứng nắng trên đầu để gốc mát quanh năm, để ánh nắng trưa hè lọc qua lung linh huyền ảo. Trong tán lá bàng xanh ấy là thế giới riêng của những

chú chim sẻ, chim sâu bé nhỏ. Đứng dưới gốc bàng nghe tiếng kêu lách cách của chúng rộ lên thật vui tai.

Tạm biệt mùa hè, bàng đón thu sang với làn sương mỏng cùng ánh nắng thu hanh hao để những chiếc lá xanh của mình chuyển dần sang màu vàng. Rồi một ngày gió heo may se lạnh, những cơn mưa thưa dần, đó cũng là lúc quanh gốc bàng đã lác đác rụng những quả bàng chín. Lũ trẻ xóm tôi, cứ đi học về là lại đến bên cây bàng tìm hái bàng để ăn. Với chúng tôi, bàng chín là một món đặc sản ngon tuyệt. Bàng chín ăn có vị giòn ngọt, chua chua, hơi chan chát... Nếu ai đã cầm trái bàng chín trên tay, chắc chắn sẽ không thể nào quên được mùi thơm dịu toả ra từ lớp vỏ vàng bóng. Đập vỡ hạt ra bạn sẽ thấy nhân trái bàng màu trắng đục, ăn thơm béo lạ thường. Phải chăng rễ bàng đã phải cần mẫn, vất vả chất chiu màu mỡ trong lòng đất mẹ để chúng tôi có được những trái, nhân ngon, ngọt lành đến vậy!

Lá bàng từ màu vàng nhạt, sậm dần rồi chuyển sang nhuộm màu đỏ sẫm. Đó là lúc bàng gửi những tâm thiệp hồng đầu đông cho con người, cho cây cỏ. Từng cơn gió bắc thổi mạnh, lá bàng lia khỏi cành bay vào không gian như nuối tiếc điều gì đó rồi nhẹ nhàng đáp xuống cỏ. Đông đã đến thật rồi! Bàng trút lá, cành cây trơ trụi khẳng khiu giữa mùa đông buốt giá. Nhiều hôm mưa phùn, gió bắc, tôi thấy thương cây bàng vô cùng và thầm hỏi: “Bàng ơi, trời lạnh lắm, bạn có rét nhiều không?”. Lá bàng khô rơi xào xạc trên lối mòn như trả lời: “Cảm ơn bạn, mình không sao đâu. Thu qua, đông tới, và rồi xuân sẽ lại sang, chúng tôi quen rồi bạn ạ!”

Giã từ những ngày đông giá rét, xuân về, cây bàng khoác lên mình những đốm lửa màu xanh. Rồi những đốm lửa màu xanh ấy cứ lớn dần, lớn dần... Bàng tựa mình runh rinh hé mắt nhìn bầu trời xanh thẳm. Và kì diệu thay, chỉ vài ba hôm không để ý, bàng đã hoàn toàn đổi khác với tấm áo choàng xanh non tươi mới. Cây xoè rộng tán, đung đưa lá cành vẫy gọi chim chóc trở về tụ họp hót ríu rần. Lũ trẻ con chúng tôi lại nô đùa vui vẻ dưới gốc bàng, ngược lên nhìn cây bàng đổi thay sắc áo và mong đợi một mùa hè với bao kỉ niệm tuyệt vời...

Cây bàng thân thuộc, gắn bó với tuổi thơ, với lứa tuổi học trò. Thời gian dần trôi, cây bàng vẫn đứng đó ở đầu xóm nhỏ, xoè tán rộng che nắng che mưa cho bao thế hệ con người. Có ai lớn lên, đi xa còn nhớ về cây bàng? Còn tôi, mỗi khi cầm trái bàng chín trên tay lại nghe như có tiếng ai đó trong gió vọng về: “Bạn ơi, cuộc đời này đẹp lắm!” Đó là tiếng của đất, của trời, hay là tiếng của cây bàng cô thụ thân yêu?

Bài văn mẫu Tả một loài cây gắn liền với những kỉ niệm của tuổi thơ - tả cây bưởi

Trước sân nhà em có một cây bưởi, khi em lớn thì thấy nó đã cao và cho quả rồi. Em nghe bà kể lại thì cây bưởi này được ông em trồng từ lúc em vẫn chưa được sinh ra.

Cây bưởi nhà em khá cao, thân cây không được thẳng đứng như một số loài cây khác như cây xoan, cây hồng mà cong cong. Tại vì được trồng từ khá lâu và chỗ đất trồng rất cứng nên phần rễ cây rất phát triển, nổi cả lên mặt đất. Phần thân cây có những lớp vỏ sần sùi và thỉnh thoảng có một lớp nhựa trong khá dính, dọc thân cây có những cái mấu chia ra, nhờ những cái mấu này mà việc trèo cây hái quả rất dễ.

Trên cây chia ra thành nhiều các cành lớn, nhỏ khác nhau, mỗi cành lại có những cành con với những chiếc gai sắc nhọn, nếu gai còn non có thể bẻ gãy nhưng với những chiếc gai già có thể làm

bị thương những ai không cẩn thận để gai bưởi đâm vào. Lá bưởi có nhiều hình dáng khác nhau, nhưng chủ yếu là dài và có vẻ như trên chiếc lá bị chia thành hai phần, giữa hai phần là một chỗ bị lõm lại, lá bưởi cũng có công dụng riêng của nó. Bà em hay lấy lá bưởi hơ vào bếp lửa cho nóng để nặn vào những chỗ bị đau ở chân, tay hay những ai bị bong gân hoặc trẹo tay, trẹo chân.

Mặc dù tác dụng của nó có lẽ không tốt bằng các loại thuốc khác nhưng nó cũng góp phần làm giảm đau được phần nào. Đên mùa, cây bưởi ra hoa trắng cả cây, những chùm hoa bưởi trắng muốt rụng kín cả sân nhà em, mùi thơm bay khắp nhà. Hồi bé em thường hay nhặt hoa bưởi chơi, đến khi những bông hoa ấy kết thành quả, rồi to bằng quả bóng bàn, em hay nhặt những quả bưởi rụng để chơi chuyền cùng các bạn, nhiều khi không có quả rụng thì lấy cây chọc cho rụng, những lúc như thế thì thường bị bà hoặc mẹ mắng.

Rồi đến khi quả bưởi to bằng cái bát to, cây bưởi sai trĩu trĩu quả, bố em phải lấy một cái cây để chống cành bưởi tránh để nó gãy. Đến lúc được ăn, mẹ em mang biếu bà ngoại và các cô bác hàng xóm, em mời các bạn trong lớp đến ăn cũng không hết. Cây bưởi nhà em là cây bưởi chua nhưng ăn vẫn rất ngon, ai cũng khen như vậy. Những quả ở trên cao không lấy được để lâu rồi chín và có màu vàng tươi, có mùi thơm đặc trưng riêng. Nhà em có thói quen để một số quả to đẹp buộc túi bóng vào để đến Tết, khi đã chín thì lấy về đặt lên bàn thờ làm thành trung tâm của mâm ngũ quả ngày Tết.

Cây bưởi trồng được khá lâu vì vậy nó đã gắn bó rất nhiều với nhà em, mang đến cho nhà em một bóng mát ở góc sân và những quả bưởi tươi mát trong những ngày hè nắng nóng.

Các bài văn mẫu và văn hay lớp 5 khác:

Dàn ý Tả một loài cây gắn liền với những kỉ niệm của tuổi thơ

a. Mở bài: Nêu tên loài cây gắn liền với những kỉ niệm của tuổi thơ của em.

b. Thân bài:

- Các đặc điểm nổi bật của cây đã gợi cảm xúc cho em khi quan sát.
- Mối quan hệ gần gũi giữa cây với đời sống, với tuổi thơ của em.
- Ý nghĩa, vai trò của loài cây trong cuộc sống của con người.

c. Kết bài: Tình cảm, ấn tượng của em đối với loài cây đó.